

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Milkiyas Addis

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Членове 14 и 34 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която неизпълнението на задължението да се предостави на кандидата за международна закрила възможност за провеждане на лично интервю, преди да бъде прието решение за недопустимост на основание на член 33, параграф 2, буква а) от тази директива, не води до отмяна на това решение и връщане на преписката на решаващия орган, освен ако тази правна уредба позволява на кандидата лично да изложи в производството по обжалване на такова решение всички свои доводи срещу посоченото решение в рамките на изслушване, при което се спазват приложимите основни условия и гаранции, прогласени в член 15 от споменатата директива, и макар тези доводи да не могат да променят същото решение.

(¹) ОВ С 392, 20.11.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. — ADR Center SpA/Европейска комисия

(Дело C-584/17 P) (¹)

(Обжалване — Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по линия на специалната програма „Гражданско правосъдие“ за периода 2007 — 2013 г. — Одитни доклади, които поставят под съмнение допустимостта на някои разходи — Решение на Европейската комисия да изиска възстановяване на недължимо платените суми — Член 299 ДФЕС — Правомощие на Комисията да приема решения, които представляват изпълнително основание, в рамките на договорни правоотношения — Компетентност на съда на Съюза — Ефективна съдебна защита)

(2020/C 297/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ADR Center SpA (представители: A. Guillerme и T. Bontinck, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и A. Katsimerou)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) ADR Center SpA понася две трети от направените от него съдебни разноски и две трети от съдебните разноски на Европейската комисия.
- 3) Европейската комисия понася една трета от направените от нея съдебни разноски и една трета от съдебните разноски на ADR Center SpA.

(¹) ОВ С 5, 8.1.2018 г.